
на свещеничеството, на учителите и пр. Изтъкват се поредица нарушения в правомощията на тамошните свещеници, като в коментар към дописката във в. "Право", се допълва с укор: „...трябваше да каже, че освен Архим. Серафим и поп Дим. Башкалията, друго достойно духовно лице нямаме"! В написаното се обръща специално внимание и на положението на учителите в града по това време, „...които повече от живота си са прекарвали и прекарват из училищата, и то в най-бедно състояние; но за тях не са поменува то..." /30/

* * *

През 1872 г., архимандрит Серафим получава писмо от д-р Стоян Чомаков, от отговора на което става ясно, че последният е предложил архимандритът да влезе в списъка на кандидатите за архиереи, като му се предоставя възможността да избере една от македонските епархии. Другият вариант е да заеме поста епископ на Панарет Пловдивски. Със сигурност тези предложения не са поставени върху основата на личните предпочитания, а са свързани с високата оценка за цялостната дотогавашна активност на поп Златан Груев като православен духовник в Пловдив и като архимандрит в Т. Пазарджик. В отговора си той изразява своя избор да бъде епископ, а не митрополит в Македония, „гдето ся отваря отсега и голяма борба, противна на българската църква". Причините, които го спират да тръгне за там не са само предстоящите проблеми около утвърждаване на бъдещите български епархии. Всъщност ангажиментите към осиротелите му деца не му позволяват да замине за Македония - той иска да бъде близо до семейството си – „като родител на чеда останали без майка..., които очакват своята отхрана и бъдеще от мене" - пише архимандритът. /31/

Според Устава за управление на Българската екзархия, издаден на 14 май 1872 г., избирането на митрополити става от списък на подходящи лица, който се съхранява от Св. Синод. Епархиите изпращат предложения до него, после Синодът и Екзархийският съвет одобряват предложенията и ги вписват в каталога. Като изключение, Синодалните членове имат право да посочат за кандидати и други лица. /32/ Архимандрит Серафим е предложен за Сливенски митрополит от д-р Ст. Чомаков. Завладичването е извършено в Цариград на 22 октомври 1872 г. от митрополитите Симеон Варненски, Мелетий Софийски и Дамаскин Велешки. Митрополит Серафим напуска турската столица на 4 ноември 1872 г., пристига в Бургас и поставя началото на обиколката си из Сливенска епархия. /33/ Процесът на самия избор е обект на друго изследване, свързано с поредица документи, запазени в архива на духовника. Именно в